

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,
Землянікіна М.П., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ДЕРЖАВІАСЛУЖБИ УКРАЇНИ ПО ЗАБЕЗПЕЧЕННЮ БЕЗПЕКИ АВІАЦІЇ

21 березня 2017 року Законом України № 1965-VIII затверджено Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації. Публічне адміністрування виконання цієї програми покладено на низку державних органів виконавчої влади. Враховуючи специфіку сфери вважаємо, що важливою складовою забезпечення безпеки цивільної авіації є співпраця з міжнародними організаціями. Відповідно до програми таку діяльність виконує Державіаслужба України. Співробітництво здійснюється за такими напрямками: участь у розробленні проектів міжнародних конвенцій та багатосторонніх договорів у сфері авіаційної безпеки; внесення пропозицій щодо вдосконалення міжнародних стандартів та рекомендованої практики відповідно до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію, інших документів, що стосуються аспектів авіаційної безпеки; розроблення пропозицій щодо вдосконалення Керівництва з авіаційної безпеки (Doc 8973) та Політики ЄКЦА в галузі авіаційної безпеки (Doc 30); участь на постійній або тимчасовій основі в роботі органів міжнародних організацій цивільної авіації (рад, комітетів, груп експертів тощо), предметом діяльності яких є питання забезпечення авіаційної безпеки.

Державіаслужба України співпрацює з міжнародними організаціями цивільної авіації, у тому числі в рамках механізму надання державам технічної, фінансової, матеріальної допомоги у сфері авіаційної безпеки, з метою: приведення законодавства України з авіаційної безпеки у відповідність з міжнародними стандартами; отримання від міжнародних організацій цивільної авіації консультацій щодо організації та методів роботи у сфері авіаційної безпеки; проведення на конфіденційній основі під егідою міжнародних організацій цивільної авіації обстеження і оцінки стану авіаційної безпеки; отримання від міжнародних організацій цивільної авіації рекомендацій щодо навчальних програм у сфері авіаційної безпеки, практичного навчання і участі персоналу в практикумах та навчальних семінарах, що проводяться міжнародними організаціями цивільної авіації; придбання через

міжнародні організації цивільної авіації обладнання для забезпечення авіаційної безпеки, навчальних засобів та іншого обладнання, застосування якого підвищує рівень авіаційної безпеки.

Уповноважений орган з питань цивільної авіації подає до міжнародних організацій цивільної авіації письмові звіти про акти незаконного втручання.

З метою обміну інформацією з питань авіаційної безпеки з міжнародними організаціями цивільної авіації, іншими міжнародними організаціями та договірними Державіаслужба створює автоматизовану інформаційну систему управління «Авіаційна безпека» з базою даних, яка сприяє оперативному вирішенню питань безпечного функціонування цивільної авіації та використовується під час виникнення кризової ситуації.

Під час створення автоматизованої інформаційної системи управління «Авіаційна безпека» розробляється комплекс заходів для забезпечення конфіденційності інформації та її захисту від несанкціонованого доступу. Така інформація може надаватися на запит іншій заінтересованій державі, з якою Україна уклала відповідну угоду.

Отже, з 1992 року Державіаслужба здійснювала роботу, яка сприяла повноцінному входженню України у міжнародну авіатранспортну спільноту та виходу українських авіаперевізників на міжнародні ринки повітряних перевезень. Для цього забезпечено набуття членство у таких міжнародних організаціях: Європейська конференція цивільної авіації (ЄКЦА) European Civil Aviation Conference (ECAC) з 15.12.1999 р., Європейська організація з безпеки аеронавігації «Євроконтроль» European Organization for the safety of air navigation (Eurocontrol) з 01.05.2004 р., Міжнародна організація цивільної авіації (ІКАО) International Civil Aviation Organization (ICAO) з 09.09.1992 р. Фінансові зобов'язання пред цими міжнародними організаціями є лише сплата членських внесків.

Наразі Україна має широкі міжнародні зобов'язання за 39-ма міжнародними договорами у рамках міжнародного повітряного права (включаючи 28 під егідою ІКАО, 1 під егідою ЄКЦА та 7 під егідою ЕВРОКОНТРОЛЮ), 70-ма двосторонніми міжурядовими угодами про повітряне сполучення, Угодою між Україною та ЄС про певні аспекти повітряного сполучення («горизонтальна угода»), та іншими міжнародними договорами України, включаючи Додаток у сфері авіаційного транспорту до ГАТТ/СОТ, в рамках розвитку регіонального співробітництва у межах Європейського регіону та країн Чорноморсько-Кавказького регіону.

Отже, бачимо, що державне співробітництво України з міжнародними організаціями відбувається широкомасштабно та плідно. Така співпраця повністю відповідає вимогам виконання Державної програми авіаційної безпеки цивільної авіації та публічне адміністрування цих процесів відбувається повно і всебічно.

Література

1. Державна програма авіаційної безпеки цивільної авіації: Закон України від 21 бер. 2017 р. № 1965-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2017. № 16. Стор. 5. Ст. 199.

2. Офіційний сайт Державної авіаційної служби України. Результати роботи та аналіз діяльності Державіаслужби за 2017 рік. Київ: Державіаслужба України, 2017. URL: <https://avia.gov.ua/wp-content/uploads/2018/02/ZVIT-2017.pdf> (дата звернення: 17.10.2019).

УДК 342.649 (043.2)

Устинова І.П., к.ю.н., доцент,
Піддубний Є.П., студент,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ПРОЦЕДУРНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВІАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ СУБ'ЄКТАМИ АВІАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

21 березня 2017 року Законом України № 1965-VIII затверджено Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації. Виконання цієї програми покладено на низку державних органів, що є важливою складовою публічного адміністрування в галузі забезпечення безпеки цивільної авіації. Забезпечення авіаційної безпеки в суб'єктах авіаційної діяльності покладається на *службу авіаційної безпеки*. Суб'єкт авіаційної діяльності, який не має сертифікованої служби авіаційної безпеки, передає обов'язки із забезпечення певних видів авіаційної безпеки відповідним сертифікованим службам авіаційної безпеки аеропортів шляхом укладення з ними договорів, якими встановлюються права, обов'язки та відповідальність на період провадження такої діяльності.

В аеропорту відповідальність за виконання цієї Програми, розроблення та впровадження програми авіаційної безпеки аеропорту покладається на *керівника аеропорту*, який безпосередньо звітує перед уповноваженим органом з питань цивільної авіації про розроблення і здійснення заходів авіаційної